

מ"ת 16/42968 - מדינת ישראל נגד באסם זאהדה, לואי שעבעאן, יובל אהרוןி, אברהם בן ארואה, הרצל יצחק, סامي זאהדה, מאליק מסודה

בתי המשפט

מ"ת 42968-04-16

בבית המשפט המחוון
בירושלים

תאריך: י"ח בטבת תשע"ז, 16 ינואר 2017

המבקשת

המשיבים

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

נגיד

1. באסם זאהדה (עוצר בפיקוח)
2. לואי שעבעאן (עוצר בפיקוח)
3. יובל אהרוןி
4. אברהם בן ארואה
5. הרצל יצחק
6. סامي זאהדה
7. מאליק מסודה

החלטה למשיב 2

1. ההחלטה בבקשת המשיב 2, שפורטה בפי בא-כחו הנכבד, ומצוי בפיוקו אלקטרוני, שתאפשר הקלה בתנאי מעצרו תוך מתן אפשרות לייציאה לעבודה.

אבן הquina לדין בעובדה, שימוש המשיב זה נמנה עם תושבי הארץ, וממצוותו במעצר בית מלא בפיוקו אלקטרוני בתחום ישראל בנסיבות ערביים. זאת, על יסוד החלטות קודמות של בית המשפט, בכללן גם החלטת בית המשפט העליון.

2. לא נמצא טעם לפרט החלטות רבות ונרחבות של בית המשפט שניתנו בעניינו של משיב זה לצד משיבים רלוונטיים אחרים נוספים, ואסתפק בכך ביטוי תמציתו לעיקרי הדברים. בפני בית המשפט תשתיית ראייתית לכואורה למאגר עברייני מורכב, שבמסגרתו הוברח לישראל שלא כחוק, מתחומי הרשות הפלסטינית, בשර ביהקף נרחב ביותר. אגב כך ביצעו המעורבים, כל אחד כפי חלקו, עבודות במספר מישורים ולרבבות על פקוות מס הכנסה וחוק איסור הלבנת הון. ואשר למשיב 2, נקבע עוד, שניתן לסמו כדמות השנייה בחשיבותה במאגר העברייני, שנדון בהרחבה במסגרת ההחלטה הרבות שמכרו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - זו כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

3. במקד טענות הסגנון הנכבד, הקושי הרב הгалום במעטר בית מלא לצד הערכה, שנוכח מרכיבות ההליך הצפוי, עתיד הוא להתרשם זמן רב, ואין זה סביר וראוי - נטען - שבמשך תקופה שיטך ותארך חדשים ואף שנים, יוסיף ישאה המשיב 2 במעטר בית מלא.

4. עצם הנכונות לכך שלא ישאה המשיב במעטר ממש מתבססת על התפתחות מסוימת בפסקה בשנים האחרונות ביחס לתושבי האזור, ולכך ניתן ביטוי נרחב כבר בהחלטות שאפשרו את הדבר. יתר על כן, הערכה שייררך בירור העובדות, הינו, שיקח ההליך העיקרי, זמן רב, כבר נלקחה בחשבון והוא היה מהשיקולים העיקריים לאפשר את מעצר הבית:-

אכן, העורר הוא תושב האזור, אך היבט זה נוגע לחשש ההימלטות. ככל שניתן יהיה להפיג באופן סביר (לא נדרשת חלופה הרמתית) חשש זה - תיסלל הדרך למציאת חלופת מעצר.. לכל האמור לעיל מתווסף שיקול נוסף להיקפו של ההליך העיקרי בטיק העיקרי, מבחינת היקף החומר, כמוות העדים וריבוי הנאשמים. כאשר כבר בשלב זה ניתן להעריך כי ציפוי הlein ממושך שלא יסתיים במרוצת תקופה המעצר הראשונית, יש לדבר משקל בין כל השיקולים הכספיים לעניין" [דברי כבוד השופט זילברטל בבש"פ 5275/16 לואי שעבן נ' מדינת ישראל; ההדגשה שלי - א. ר.].

והנה, עתה, לאחר שהתאפשר לשוחות במעטר בית, בין היתר תוך מתן רגשות לצפי להליך ארוך ממושך, נעשה בשיקול זה שימוש נוסף בмагמה לאפשר את יציאת המשיב לעבודה.

5. ביחס לתושב האזור שככלפו תלויים ועומדים חדשות כה חמורות, החשש להימלטות מן הדין - ניכר, ולא אסתיר שהופתעתني לקרוא בבקשתה שהונחה על שולחני קודם הדיון, שמתבקש אני לאפשר את שחרורו לעבודה ברמאללה (ו/או להורות על ביטול הפיקוח האלקטרוני ושחררו בערבותות מתאימות). אין הדברים מתישבים, בין אם האמור בהחלטת בית המשפט העליון שאפשרה את מעצר הבית, ובין אם כל הכרוך בחשש להימלטות מן הדין.

6. במהלך הדיון עלתה האפשרות, שיעבוד המשיב בתחום ישראל. ולטענת הסגנון, ניתן לשיקול זאת אף ללא קבלת אישור לכך מהגורמים המוסמכים. טענה זו מופרכת מalias בשם לב לכך שככל אחד מבין תושבי האזור החפץ לעבוד בישראל, נדרש לקבלת אישור לכך. וכי סביר שאם אדם נורמוני החפץ לעבוד בישראל מנوع מכך, כל עוד לא קיבל אישור עבודה, ניתן לדמיין הדבר ככלוחר יד במצבות בית המשפט ללא כל אישור

לאדם החשוד בביצוע עבירות חמורות, ונקודת המוצא כבר בעובדה שמצויו הוא בפיקוח אלקטרוני בישראל?! ולאחר זאת, אף אזכיר את שנאמר בסעיף י' במסגרת בש"פ 11137/08 **שואמרא נ' מדינת ישראל**, ולפיו - "ברוי כי אין בית המשפט הפלילי יכול לבוא למקום רשות המדינה הרלוונטיות במtan היתר עבודה לשווה בלתי חוקי, ولو גם באורח זמני".

עם כל זאת, נכון אני להשair בצריך עיין את השאלה האם, גם בהינתן שיקבל המשיב אישור לעבודה בישראל (ואכן היה לו זה קודם שנענצר), לא יהיה מקום לשcole לאפשר יציאה לעבודה במסגרת מוקפדת, בפיקוח ובערבות, בישראל, במקום עבודה שיושר מראש. יובהר שאין לי דעה מוחלטת על כך בשלב זה, ואולם, כאמור, אם בכלל, ישקל הדבר רק לאחר שיחזק המשיב בידו אישור עבודה תקף שניתן על ידי הרשות, כשвидיעתן נסיבות מעצרו של המשיב וכותב האישום התלוי ועומד נגדו.

7. לסיכוןו של דיון, על הפרק תושב האזרע(Clip) תלוי ועומד כתוב אישום חמור, ולמרות זאת אושרה שהייתה בשלב זה, בمعצר בית בתחום ישראל בפיקוח אלקטרוני. על פני הדברים, החשש להימלטות מן הדיין ביחס אליו ניכר, ובמאמר מסווג אצין שאfilo אלמלא כן, איןני בטוח לחלוון שהיה מקום לשcole את יציאתו לעבודה,DOI אם אזכיר שלא מעתים הם הנאשמים, לרבות מתושבי ישראל גופא, שמצוים במעצר בית בפיקוח אלקטרוני זמן רב עד לסיום בירורם של האישומים המופנים לפנייהם, ולא אפשרות לעבוד. וכל זאת, ידע היבט המשיב גם במועד בו ביקש להשתחרר למעצר בית.

8. סוף דבר, בקשה המשיב 2, נדחתה.

ניתנה היום, י"ח טבת תשע"ז, 16 בינואר 2017, בהעדר הצדדים.

חתימה